

عنوان مقاله:

نقش ناگویی هیجانی، بخشودگی بین فردی و رضایت زناشویی در پیش بینی طلاق عاطفی

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 63، شماره 6 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آنسته امیرخسروی - دانشجوی دکتری مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

هادی بهرامی - استاد گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

ابوطالب سعادت‌ی شامیر - استادیار گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف پژوهش حاضر تعیین نقش ناگویی هیجانی، بخشودگی بین فردی و رضایت زناشویی بر طلاق عاطفی زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره خانواده بود. روش کار: پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و طرح پژوهش همبستگی بود. از جامعه آماری تمامی زنان مراجعه کننده به کلینیک های روانشناختی و مراکز مشاوره مورد تایید سازمان نظام روانشناسی و مشاوره شهر تهران به روش خوشه ای تصادفی ۳۶۰ نفر انتخاب شد. به منظور جمع آوری داده ها از مقیاس طلاق عاطفی گاتمن (۲۰۰۸)، ناگویی هیجانی بگبی و همکاران (۱۹۹۴)، بخشودگی بین فردی پولارد و همکاران (۱۹۹۸) و رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۹) استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از مدل آزمون پیرسون و OLS استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد ناگویی هیجانی ($p \leq 0/0$ و $t=773/4$) به طور مستقیم و بخشودگی بین فردی ($p \leq 0/0$ و $t=06/8$) و رضایت زناشویی ($p \leq 0/0$ و $t=30/9$) بطور معکوس و معنی دار می تواند طلاق عاطفی را مورد پیش بینی قرار دهد. نتیجه گیری: ناگویی هیجانی، بخشودگی بین فردی و رضایت زناشویی در پیش بینی طلاق عاطفی نقش اساسی دارند، بنابراین با بهبود آنها می توان کارکرد و کیفیت زندگی در خانواده را بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

طلاق عاطفی، ناگویی هیجانی، بخشودگی بین فردی، رضایت زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1362772>

